

UCS

1-2 ■ 2020

Seinäjoen yliopistokeskuksen tiedotuslehti 1-2/2020

10-11

**Taideyliopiston
uudet seinät**

12-13

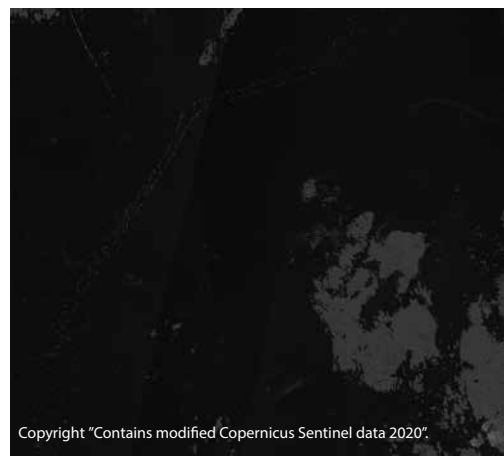
**Virtuaalinen
kotiseutu**

7

**Sosiaalityön
maisteriksi
Seinäjoella**

**KAMPUS-SOTE -HANKE:
UUSIA palveluja yhteiskehittämisellä**
9

PILVIEN YLÄPUOLELLA
17

NEW KNOWLEDGE INTERFACE
18

- 3 Pääkirjoitus: Kiitos ja kohti vuotta 2030
- 4 Mitä pandemia-aika on opettanut ja mitä vielä pitäisi oppia
- 5 Iñigo Flores Ituarte johtamaan digitaalisen valmistuksen tutkimusryhmää
- 6 Historian siipien havinaa – Aira Metsä-Ketelä jäi eläkkeelle
- 7 Kestävyys on päivän sana myös matkailussa
- 7 Sosiaalityön maisteriksi Seinäjoella
- 8 Kuka valvoo asiakkaan oikeuksia?
- 9 UUSIA palveluja yhteiskehittämisellä
- 10 Taideyliopiston uudet seinät
- 12 Virtuaalinen kotiseutu on jo täällä
- 14 Pakina: Rakkaudella
- 15 UCS on monessa mukana – avauksia jatkuvaan oppimiseen
- 16 Ihmisiä Seinäjoen yliopistokeskuksessa: Mirja Björk
- 17 Pilvien yläpuolelta
- 18 New Knowledge Interface
- 19 Siellä, missä vesi muuttuu sähköksi
- 20 Tutkijatohtoreita Seinäjoen yliopistokeskuksessa
- 21 Helpompaa kuljetusten optimointia
- 22 Sittenkin Tietoprovinsi
- 23 Puheenvuoroja Epanetista
- 23 Henkilöstöuutisia

UCS

Julkaisija: Seinäjoen yliopistokeskus UCS,
Kampusranta 9 C, 60320 Seinäjoki; www.ucs.fi

Päätoimittaja: Juha Alarinta

Toimituskunta: Mirja Björk (toimitussihteeri), Nina Harjunpää,
Jaana Huhtala, Johanna Hämeenniemi, Jenni Latva, Leena Lehtola,
Eeva-Liisa Vaivila ja Heidi Väliaho

Ulkoasu ja taitto: Jaana Huhtala

Kannen kuva: Jenni Latva. MA Rouf konsertoi Hugo-salissa Kalevan
Navetan avajaisviikolla maaliskuussa. Kuvassa etualalla Marouf Majidi
taustalla Jussi Haavisto.

ISSN: 1796-0134, 1796-0460 (verkkolehti)

Maksuttoman lehden tilaus: mirja.bjork@tuni.fi

Painopaikka: I-print Oy, Seinäjoki
www.ucs.fi

PÄÄKIRJOITUS Jari Perkiömäki, rehtori, Taideyliopisto

Kiitos ja kohti vuotta 2030

Elämme parhaillaan dramaattisinta poikkeustilaa sitten sota-aikojen. Alkukevällä alkanut koronapandemia on muuttanut arkea kaikkialla maailmassa. Taideyliopistossa se on pakottanut meidät sopeutumaan opetuksessa ja muussa työssä aivan uusiin käytäntöihin. Opiskelijoiden kohtaaminen ja opetuksemme pedagoginen laatu ovat kiistatta kärsineet, mutta olemme pakkotilanteessa oppineet myös valtavasti uutta. Olemme huomanneet, että taideopetuksessakin digitaalisilla käytännöillä voidaan mahdollistaa oppimista tavoilla, jota kannattaa hyödyntää sittenkin, kun lähiopetus onnistuu taas turvallisesti.

Poikkeustilanne tekee näkyväksi asioita, joita aiemmin olemme pitäneet itsestäänselvyyksinä ja joista nyt olemme joutuneet luopumaan. Tällainen asia on esimerkiksi taiteen tekemiseen ja yhdessä oppimiseen kuuluva vuorovaikutus. Suomen hyvä tautitilanne kesällä mahdollisti monille meistä taas esiintymisen elävän yleisön edessä. Kesällä oli upeaa taas päästä taidemuseoihin ja gallerioihin kokemaan taidetta muutenkin kuin digitaalisesti verkon kautta. Suomalaiset osasivat myös hyödyntää kotimaan tarjontaa, ja osalle matkailuyrityksistä kesä oli hyvinkin tuloksekas.

Pandemiatilanne ei kuitenkaan ole maailmassa millään muotoa ohi, päinvastoin. Se laittaa meidät taiteilijat, taiteen opettajat, opiskelijat ja tutkijat isojen kysymysten eteen – onko pandemia muuttamassa myös taiteen tekemistä ja kokemista pysyvästi? Taideyliopiston vision mukaan taide tekee tulevaisuuden. Samalla tietysti tulevaisuus myös muuttaa taidetta. Taideyliopiston strategiatyössä viime vuonna ekologinen kestävyys ja ilmastonmuutos nähtiin toimintaympäristön suurimpina haasteina. Nyt myös vaarallisten kulkutautien mahdollisuus, josta toki tutkijat ovat aiemminkin jo varoitelleet, on konkretisoitunut meille todellisena uutena uhkana.

Ekologinen kriisi on pandemiasta huolimatta edelleen akuutti. Kesäkuun alussa valmistuneessa Kestävä tulevaisuus -raportissa todetaan, että Taideyliopistossa on vahva ymmärrys ekologisten kestävyyshaasteiden vakavuudesta yhteiskunnassa ja eri taiteenalojen rakenteissa, mutta taiteenalojen välistä vuoropuhelua ekologisista kysymyksistä ei vielä juuri ole. Tätä vuoropuhelua haluamme Taideyliopistossa ja yhteiskunnassa edistää.

Opiskelijat haastoivat koko yliopiston keväällä rasististen rakenteiden purkamiseen taidealalla. Aihe on sekä ajankohtainen että tärkeä. Haluamme luoda Taideyliopistosta avoimen kohtauspaikan rohkeiden uudistajien ja perinteen taitajien kriittiselle yhteisölle. Tällaisen yhteisön vahvistamisen edellytyksenä on moniäänisyys ja monimuotoisuus: näemme erilaiset toiminnan muodot, näkökulmat ja äänenpainot voimavaroina, joilla uudistamme itseämme, taiteen kenttää ja koko yhteiskuntaa. Tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden takaaminen sekä syrjinnän ja rasismien ehkäisy tarjoavat tärkeitä näkökulmia opetus suunnitelmalyöhön.

Tulevaisuus todella haastaa meitä taiteen tekijöitä, opettajia ja tutkijoita. Miten ratkaisemme taloudellisen, ekologisen ja sosiaalisen kestävyys haasteet? Millaiseksi muodostuu taiteilijan rooli yhteiskunnassa? Taideyliopiston uuden strategian tavoitteena on entistä huokoisempi yliopisto, jonka toiminnassa taide ja taiteellinen ajattelu on monipuolisesti vuorovaikutuksessa yhteiskunnan eri osa-alueiden kanssa. Tässä toimintamme Seinäjoen yliopistokeskuksessa on entistäkin tärkeämmässä roolissa.

Tämä on viimeinen pääkirjoituksen Taideyliopiston rehtorina, viisivuotinen kauteni on päättymässä tulevan marraskuun lopussa. Haluan erityisesti kiittää Seinäjoen yliopistokeskuksen yhteisöä tästä yhteisestä taipaleesta!

YLIOPISTOKESKUKSESSA
TOIMIVAT YKSIKÖT

SEINÄJOEN YLIOPISTOKESKUS
Kampusranta 9 C
60320 SEINÄJOKI
www.ucs.fi

TAMPEREEN YLIOPISTO
www.tuni.fi/fi

HELSINGIN YLIOPISTO
www.helsinki.fi/ruralia

TAIDEYLIOPISTO
www.uniarts.fi

VAASAN YLIOPISTO
www.univaasa.fi/fi

Kuva Nina Harjunpää

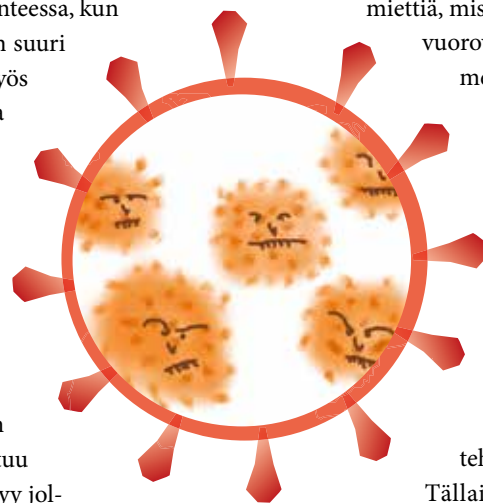
Mitä pandemia-aika on opettanut ja mitä vielä pitäisi oppia

Meneillään oleva koronaviruksen aiheuttama aika on opettanut paljon, isoista ja vähän arkisemmista asioista. Se on vaikuttanut siihen mitä olemme pitäneet positiivisen kehityksen tuloksena. Kriisi on vaikuttanut mm. kansainvälistyneeseen elämäntapaan, palvelu-, elämys- ja vuorovaikutusyhteiskuntaan. Viimeksi mainitut, palvelut, elämykset ja inhimillinen vuorovaikutus ovat yhä isompi osa uudistuvaa taloutta ja kasvavaa työllisyyttä. Kriisi tuntuu vaikuttava eniten keskuksiin, jossa ihmiset tapaavat, ja joilla on vetovoimaa.

Ongelmaa ei tunnu pääsevän pakoon mikään paikka maailmassa. Historia on kuitenkin osoittanut, että ihmiskunta on yllättävän hyvä ratkaisemaan ongelmia. Aina jossain rakennetaan uusia ratkaisuja, jotka sitten leviävät muualle maailmaan. Jälleen, uudessa tilanteessa, tarvitaan paljon tietoa, uusia lähestymistapoja ja luovuutta. Ensin pitäisi ratkaista akuutti ongelma ja sen jälkeen tuottaa uusia ratkaisuja työelämään. Kyky tuottaa suuria tai pieniä ratkaisuja tekevät meidän kaikkien työstä kilpailukyisempää.

Luova työ edellyttää käytännössä erilaisen inhimillisten kompetenssien vuorovaikutusta. Tarvitaan osaamisen yhdistämistä. Käytännössä tarvitaan tiedon vaihtoa ja keskustelua. Mitä vapaammassa ilmapiirissä

se tehdään, sitä enemmän syntyy vaihtoehtoisia ratkaisuja, osa niistä osoittautuu hyväksi. Erityisen epävarmassa tilanteessa henkilökohtaisella vuorovaikutuksella on tärkeä merkitys. Voidaan miettiä mistä ratkaisua pitäisi etsiä. Mikä on olennainen kysymys? Sen jälkeen voidaan miettiä ratkaisun vaihtoehtoja. Tällaisessa tilanteessa, kun uusista ratkaisuksista on suuri pula, yliopistoilta ja myös yliopistokeskuksilta odotetaan paljon. Mitä me olemme oppineet vuorovaikutuksesta, erityisesti, kun olemme olleet etätöissä? Itse olen oppinut, kuinka hämmästyttävän paljon työpaikan kahvihuoneessa vaihtuu tietoa. Moni tieto liittyy jollain tavalla työhön. Olen oppinut, kuinka moni pieni asia voidaan ratkaista käytäntötapamisissa tai keskusteluissa työhuoneen ovella, ilman erityistä tapaamista. Olen oppinut, miten paljon lounaspöydissä kuulee toimintaympäristön muutoksista, ja miten helppoa on sopia yhteistyöstä. Olen

oppinut, että tietoverkot toimivat yllättävän varmasti. Teams- ja Zoom-palaverit toimivat ja niihin saadaan hyvin väkeä. Ehkä tärkein, olen myös huomannut miten paljon osaavat, keskustelevat ja huumorintajuiset työkaverit antavat voimaa työn tekemiseen.

Etätöihin turvautumisen aikana täytyy miettiä, missä tapahtuu uutta luova vuorovaikutus ja mistä saamme kestävästi voimaa työn tekemiseen. Niitä tarvitaan jatkossa. 1990-luvulla, kun lamasta haluttiin selviytyä, panostettiin paljon yliopistolliseen tutkimukseen ja koulutukseen. Aktiivisuudessa ja vuorovaikutuksen määrässä tehtiin myös tasakorotus. Tällaiselle olisi tilaus myös nyt. Jos ja kun uudessa arjessa

turvaudumme entistä enemmän tietoverkoihin, tarvitsemme enemmän sovelluksia ja ratkaisuja, jotka edistävät ihmisten välistä vapaata, ideoivaa ja keskusteluvaa vuorovaikutusta.

Professorin haastattelijaryhmä työssään.

Iñigo Flores Ituarte johtamaan digitaalisen valmistuksen tutkimusryhmää

Luokkahuone oli varattuna, haastattelijat sovittuna. Sitten tuli korona, ja käyttöön otettiin vaihtoehto b, sitten c ja lopulta d. Epanet-verkoston kuuluvan digitaalisen valmistuksen professuurin tehtävän hakijat eivät tulleetkaan maaliskuussa tutustumaan tuleviin yhteistyökumppaneihinsa paikan päälle Seinäjoelle, vaan tilaisuus siirrettiin verkkoon.

Toinen päivä kesäkuuta joukkomme linnoittautui tietokoneidensa ääreen kuulemaan, mitä kolmella loppusuoralla päässeellä hakijalla oli kerrottavanaan. Seinäjoen yliopistokeskuksen tilojen ja ammattikorkeakoulun laboratorioiden sijaan hakijat näkivätkin etätöitä tekevän haastattelijajoukon kotien seinä.

Valituksi tuli Iñigo Flores Ituarte, joka aloitti tehtävässä Tampereen yliopiston tekniikan ja luonnontieteiden tiedekunnassa 1.9.2020 nimikkeellä Industry Professor. Tehtävä kuuluu Epanet-verkoston ja on osa Seinäjoen yliopistokeskuksen toimintaa.

Iñigo Flores Ituarte

Tehtävän ala on digitaalinen valmistus. Sen rahoittajat ovat Atria-Suomi Oy, Epec Oy, Finn-Power Oy, Ideal Product Data Group Oy, MSK Group Oy, Mäkelä Alu Oy, Pesmel Oy, Siemens Osakeyhtiö, Alajärven kaupunki, Kauhavan kaupunki, Seinäjoen kaupunki,

Suupohjan elinkeinotoimen kuntayhtymä, Etelä-Pohjanmaan korkeakoulusäätiö, Seinäjoen Ammattikorkeakoulu Oy ja Tampereen yliopisto.

Iñigo on kotoisin Espanjasta. Hän on työskennellyt teollisuudessa sekä Suomessa että Espanjassa. Iñigo on väitellyt tekniikan tohtoriksi Aalto-yliopistosta vuonna 2017. Sen jälkeen kutsui post doc -tutkijan pesti Singaporessa. Sieltä tultuaan hän on toiminut apulaisprofessorina Aalborgin yliopistossa Kööpenhaminan kampuksella Tanskassa.

Iñigo puhuu lastensa kanssa baskia ja vaimonsa kanssa espanjaa. Vaimo puhuu lapsille suomea. Lapset ovat jo melkein unohtaneet singaporelaisessa päiväkodissa oppimansa kiinan, mutta englanti jäi käyttöön. Jos lapset haluavat kertoa toisilleen juttuja, joita vanhempien ei ole tarkoitus ymmärtää, he puhuvat keskenään tanskaa, jota oppivat Kööpenhaminassa. Perheen aikuisille se kieli jäi mysteeriksi.

Historian siipien havinaa - Aira Metsä-Ketelä jäi eläkkeelle

Seinäjoen yliopistokeskuksen pitkäaikainen koordinaattori Aira Metsä-Ketelä jäi eläkkeelle elokuun alussa. Aira on tehnyt poikkeuksellisen pitkän uran yliopistollisen osaamisen lisäämiseksi Etelä-Pohjanmaalla. Hän aloitti työnsä Tampereen yliopiston Täydennyskoulutuskeskuksessa jo 1980-luvun loppupuolella. Siitä alkoi vuosikymmenten ura saman työnantajan palveluksessa, eri tehtävissä.

Aloittaessa Tampereen yliopiston täydennyskoulutuskeskuksessa hän toi kauppatieteilijänä uutta osaamista seinäjokelaiseen yliopistoyksikköön. Sitä arvostettiin. Perimätiedon mukaan työpaikkaa haastattelussa Airalta kysyttiin, mitä hän tekisi, jos hänen pitäisi työssään soittaa pääministerille. Vastausta en tiedä, mutta tuskin Aira kavahti tätä tehtävää. Työssään hän oli rohkea eikä epäroinyt tarvittaessa soittaa kenelle vain.

Aira on tehnyt mittavan määrän työtä yritysten osaamisen vahvistamiseksi. Hän tuli hyvin toimeen yrittäjien kanssa. Yleensä keskustelu alkoi leppoisasti, jopa ajankohtaisilla vitseillä. Huumori antoi hyvää väylän lähestyä yhteistyökumppaneita. Iso osa heistä tykkäsi myös vastata huumorilla. Muistan yhden tapaamisen, jossa Aira ja yrittäjä keskustelivat hymyssä suin. ”Pitäisikö sitä olla nelonen koulutodistuksen laskennossa, joka antaisi uskoa kannattavaan yritystoimintaan”, totesi yrittäjä, ja jatkoi: ”vai onko muita asioita?”. Kaikki nauroivat makeasti. Kun vakavasti keskusteltiin, niin osaamisen merkitys nousi suureksi asiaksi, erityisesti kun ratkotaan kasvavan yrityksen ongelmia.

Yliopistokeskuksessa Aira on tehnyt työtä monin eri tavoin koulutustarjonnan laajentamiseksi. Hän toimi mm. koulutusryhmän puheenjohtajana. Lisäksi hänellä oli iso rooli taloussuunnittelussa sekä viestinnässä. Hän toimi pitkään yliopistokeskuksen tiedotuslehden päätoimittajana. Lehti sai myös hyvää palautetta kiinnostavuudesta. Lisäksi Aira toimi monien

kokousten valmistelijana, asiantuntijana, esittelijänä ja myös pöytäkirjan tekijänä. Rooleja on ollut monia.

Kun johtoryhmä piti pienimuotoisia läksiäisiä Airalle, siellä tuli esille hänen erityinen roolinsa johtoryhmän työskentelyssä. Johtoryhmän jäsenten mielestä hän on varmistanut asioiden eräänlaisen maanläheisyyden. Hän osallistui keskusteluun pelkistämällä, mistä asiassa per-

mältään on kysymys. Hän myös varmisti, ettei akateeminen keskustelu karkaa tarpeettoman kauaksi todellisuudesta. Tällaisia henkilöitä tarvitaan edelleen.

Yliopistouransa loppupuolella Aira laajensi osaamistaan aivan uusille alueille. Se antaa viitteitä, ettei hän aio olla eläkkeelläkään jouten, vaan aktiivisuus jatkuu. Koko yliopistokeskus toivoo Airalle huumorintäyteisiä ja aktiivisia eläkepäiviä.

Kestävyys on päivän sana myös matkailussa

Koronaepidemia muuttaa maailmaa ja sen mukana myös matkailua – kenties lopullisesti. Ennusteiden mukaan massamatkailun aika saattaa olla tulevaisuudessa ohi ja matkailu keskittyy entistä enemmän pieniin, kestäviin matkailukohteisiin. Jo pitkään on ollut

tarve kehittää matkailualaa kestävämpään suuntaan. Se onkin ollut viime vuosina yksi matkailun isoimmista kasvavista trendeistä. Kestävyys matkailussa tarkoittaa esimerkiksi lähimatkailua, lähipalveluiden hyödyntämistä sekä vastuullisia matkailutuotteita ja

niistä viestimistä. Ilmiönä vastuullisuus ja ympäristöystävällisyys ovat nousset osaksi valtavirta-ajattelua, eivätkä teemat ole enää vain kauniita sanoja. Matkailuyrityksillä on tällä hetkellä hyvä mahdollisuus uudistaa ja luoda omia tuotteitaan myös täysin uudellaisille kohderyhmille.

Etelä-Pohjanmaalla vastuulliseen matkailuun tartutaan Seinäjoen ammattikorkeakoulun ja Ruralia-instituutin yhteisessä ”Kohti kestävä matkailua Etelä-Pohjanmaalla”-hankkeessa vuosien 2020–2022 aikana. Projekti korostaa maakunnan matkailun erityispiirteitä, jotka ovat myös olennainen osa kestävä matkailu konseptia. Näitä ovat esimerkiksi perheyrittäjyys tai pohjalainen kulttuuriperintö. Hankkeessa selvitetään eteläpohjalaisien matkailuyritysten näkemyksiä vastuullisuudesta sekä tuetaan yrityksiä kestävä matkailun kriteereiden toteuttamisessa. Tavoitteena on myös lisätä alueen toimijoiden verkostoitumista.

Hanketta rahoittaa Etelä-Pohjanmaan liitto Euroopan aluekehitysrahaston Kestävä kasvua ja työtä 2014–2020 Suomen rakennerahasto-ohjelma (EAKR).

Lisätietoja hankkeesta: <https://www.seamk.fi/yrityksille/tki-projektit/matkailuhankkeet-seamkissa/>

Teksti Ulla Lassila

Sosiaalityön maisteriksi Seinäjoella

Tampereen yliopiston yhteiskuntatieteiden tiedekunta toteuttaa Seinäjoen yliopistokeskuksessa kaksivuotisen sosiaalityön maisteriohjelman. Maisteriohjelma vastaa osaavan työvoiman tarpeeseen kouluttamalla kelpoisuusehdot täyttäviä sosiaalityöntekijöitä. Etelä-Pohjanmaa on sosiaalityön näkökulmasta erityinen konteksti, jossa on vankka systemaattinen jatkumo sosiaalityön käytännön kehittämisessä.

– Sosiaalityön perus- ja aineopintoja on voinut suorittaa Seinäjoella avoimina yliopisto-opintoina jo vuosien ajan. Vuodesta 2004 alkaen järjestetty ns. sosiaalityön opinpolku on mahdollistanut hakeutumisen sosiaalityön maisterikoulutukseen. Yli 100 avoimen yliopiston opiskelijaa on valittu tutkinto-opiskelijaksi Tampereelle ja lisäksi

kymmenkunta muihin yliopistoihin. Viime vuosina on herännyt kova kysyntä alueelliselle maisterikoulutukselle, kertoo Tampereen yliopiston sosiaalityön professori ja tutkinto-ohjelmavastaava Kirsi Juhila koulutuksen taustoista.

Nyt on tullut mahdollisuus vastata tähän kysyntään opetus- ja kulttuuriministeriön myöntämällä erityisavustuksella jatkuvan oppimisen ja osaamisen kehittämiseen. Maisteriohjelma toteutetaan tiiviinä yhteistyönä Tampereen keskustakampuksella ja Porin yliopistokeskuksessa järjestettävien sosiaalityön koulutuksien kanssa. Seinäjoella järjestettävän kontaktiopetuksen lisäksi opetuksessa hyödynnetään kampuksien välillä digitaalisia oppimisympäristöjä, jotka lisäävät joustavia opiskelumahdollisuuksia.

– Koulutuksessa rakennetaan yliopisto-ohjauksen rinnalle työelämäyhteistyötä hyödyntävä kokemuksellinen ohjausmalli, joka tukee opiskelijoiden siirtymää työelämään tavoitteena työssä jaksaminen ja jatkaminen ja työssä hyvin voiminen. Ohjausmallia laajennetaan maisteriopintoihin sisältyväksi työhyvinvointia edistäväksi monitieteiseksi opintomoduliksi, Juhila kertoo.

Maisteriohjelma alkaa syksyllä 2021 ja siihen haetaan korkeakoulujen yhteishaussa 17.–31.3.2021. Maisteriohjelmaan valitaan 16 opiskelijaa, joilla on soveltuva alempi korkeakoulututkinto. Etusijalla on hakijat, jotka ovat aikaisemmin suorittaneet lisäksi sosiaalityön perusopinnot ja aineopintoja.

Kuka valvoo asiakkaan oikeuksia?

Etelä-Pohjanmaan kesäyliopistossa sukeltettiin syksyllä 2019 mielenkiintoiseen haasteeseen. Tehtävänä oli tuottaa koulutus, joka vahvistaa kuntien osaamista viranomaisvalvonnan tehtävissä. Kunnilla on lakiin perustuva velvollisuus valvoa yksityisten sosiaali- ja terveyspalvelujen laatua alueellaan, mutta valvonnan toteutus on ollut kirjavaa. Uutisotikoihin päätyneet merkittävät laiminlyönnit eri puolilla Suomea ovat nostaneet asiakkaan oikeudet suurennuslasin alle.

Kuusiokuntien sosiaali- ja terveystyöntekijät KuusSoTessa valvontaosaamista päätettiin lähteä kehittämään vahvalla

otteella. Yhteistyössä Etelä-Pohjanmaan kesäyliopiston kanssa rakentui aintulaatuinen koulutuskokonaisuus, jonka tehtävänä oli antaa selkeyttä ja varmuutta viranomaisvalvonnan tehtäviin.

Mikä sai KuusSoTen tarttumaan tähän koulutukseen?

– Toimivan valvonnan merkitys nähtiin ja nähdään meillä KuusSoTessa erittäin tärkeänä. Tehtävän merkityksestä huolimatta moni teki valvontaa oman työnsä ohessa ilman koulutusta tai laajempaa perehdytystä tähän tehtävään. Kaipasimme vankempaa tietopohjaa valvon-

nasta, valvonnan merkityksestä, viranhaltijan oikeusturvasta ja velvollisuuksista, kertovat hallintoylilääkäri Erkki Kesti ja vanhustyön johtaja Elina Luoma.

Osaamisen kehittämisen tarpeen tunnistaivat myös koulutuskokonaisuuden pääkouluttajina toimineet vanhus- ja vammaispalvelujen vastuualuejohtaja Niina Kaukonen Essotesta ja lakimies Riitta Husso Valvirasta. Valvojan tulee tuntea lainsäädäntö, valvonnan periaatteet ja eri osapuolten oikeudet ja velvollisuudet. Resurssit sosiaali- ja terveydenhuollon valvontaan ovat Suomessa kuitenkin vähäiset verrattuna muihin Pohjoismaihin eikä valvontavirkamiehiä juurikaan ole. Husson mukaan valvonnan luonne on myös ollut muutoksessa viime vuosina. Perinteinen luottamukseen perustuva usko siihen, että palvelua tuotetaan laadukkaasti ja sopimusten mukaisesti ei ole enää yhtä vahvaa kuin menneinä aikoina.

Viranomaisvalvonnan ja ohjauksen erityisosaaja -koulutukseen osallistui rohkea ja innokkaasti keskusteleva ryhmä sosiaali- ja terveysalan ammattilaisia eri organisaatioista Etelä-Pohjanmaalta. Teorian ja ajankohtaisen säädösperustan lisäksi koulutus sisälsi paljon keskustelua ja case-työskentelyä. Osallistujapalautteiden mukaan koulutus syvensi ymmärrystä erityisesti siitä, mikä merkitys omavalvonnalla on asiakasturvallisuudelle ja palvelun laadulle.

Miten koulutus on vaikuttanut viranomaisvalvontaan KuusSoTessa?

– Koulutus laajensi huomattavasti näkemystä valvonnasta ja kaikesta siihen liittyvästä. Nyt on helpompi suorittaa valvontatehtävää ja kiinnittää painokkaammin huomiota oleellisiin asioihin. Valvontatyö on jämäköitynyt tietopohjan laajentuessa. Merkitystä on siltäkin, että on uusia kollegoita, joita voi konsultoida, kertovat Kesti ja Luoma.

Kuntien vastuu valvonnassa korostuu entisestään, kun palveluja yksityistetään. Toimiva valvonta turvaa heikoimmassa asemassa olevien asiakkaiden palvelujen saannin ja lakisääteiset oikeudet. Valvoja on aina asiakkaan puolella.

UUSIA palveluja yhteiskehittämisellä

Oletko koskaan pohtinut, mihin uudet ideat voisivatkaan yltää, jos saisit rinnallesi yhteistyöhön eri taustaiset toimijat yli organisaatio-, sektori- ja aluerajojen? Yhteistyötä tehdessä kaikki hyötyisivät toisistaan ja yhdessä pystyttäisiin mm. kasvattamaan hyvinvointia, kustannustehokkuutta, liiketoimintaa, tutkimuksen vaikuttavuutta sekä vahvistamaan elinkeino- ja innovaatio toimintaa sosiaali- ja terveysalalla. Tätä kokeiltiin Kampus-Sote-hankkeessa. Tuloksena syntyi seitsemän uutta palvelukonseptia kolmessa eri maakunnassa.

Hankkeen työpajoihin osallistui yhteensä yli 500 henkilöä. Asiakkaat ja asiantuntijat arvioivat uusia, yhdessä luotuja palveluja monipuolisesti ja näin saatiin kokonaisuutta jatkokehitettyä yhä paremmaksi. Yhteiskehittämisen tuloksena

saatiin uusia palveluja, joita voidaan jakaa yhteiseen käyttöön, jokaisen organisaation vapaasti hyödynnettäväksi.

Lähtökohtana yhteistyölle on toimijoiden yhteinen tavoite ja kehittäminen, jossa toimijat voivat hyötyä toisistaan ja tuottaa hyötyjä, joita ei yksin tehden syntyisi. He pystyvät hyödyntämään esimerkiksi toistensa osaamista, dataa ja verkostoja, joihin eri toimijat ovat jo valmiiksi kiinnittyneet. Tällainen yhteistyön malli on nyt luotu Kampus-Sote-hankkeessa. Yhteistyön malli voidaan nähdä uudenaikaisena työkaluna ja yhteistyön laajana alustana kaikille. Tulevan sote-uudistuksen myötä yhteistyö tiivistyy entisestään ja tällaiset uudenlaiset yhteistyön tekemisen tavat tuovat paljon uusia mahdollisuuksia kaikille.

Käy tutustumassa seitsemään käytännössä kokeiltuun palvelukonseptiin hankkeen kotisivulla. Siellä on lisäksi paljon ideatyöpajojen uusia palveluideoita, joista jokainen voi käydä valitsemassa parhaat ideat itselleen! Ota haltuun samalla myös kotisivuilla tarkemmin esitelly yhteistyön malli (sosiaali- ja terveysalan TKI-ekosysteemimalli), jonka avulla yhteistyötä, yhteiskehittämistä ja innovaatio toimintaa voidaan nostaa organisaatioissa uudelle tasolle.

KAMPUS-SOTE – Kampusperustaista osaamisen kehittämistä sote-palveluissa –hanke (EAKR) 2018–2020.

<https://sites.tuni.fi/kampusote/>

Taideyliopiston uudet seinät

Vuosi alkoi Taideyliopistolla juhlavissa merkeissä. Kauan odotettu ja toivottu taide- ja kulttuurikeskus Kalevan Navetta valmistui. Navetta on ollut osa Seinäjoen katunäkymää jo 1890-luvulta asti, mutta nyt se sai uuden elämän mittavan saneeraustyön tuloksena. Sibelius-Akatemian Seinäjoen yksikkö muutti upouusiin tiloihin helmikuussa.

Kalevan Navetan työtilat ovat hulpeat, ja nyt Taideyliopiston esi-
tystoiminta keskittyy saman katon alle, kun Hugo-sali toimii yksikön kotisalina ja keskipisteenä. Salin kruununjalokivi on Sibelius-Akatemian Steinway-konserttiflyygeeli, joka on vuokrattavissa myös muille salia käyttäville. Lisäksi soittotila Kammio antaa hyvät puitteet harjoittelun ja pienimuotoisen konserttitoiminnan lisäksi muunlaisiin kokeellisiin tapahtumamuotoihin. *“On ollut hienoa päästä tuomaan taidetta ja kulttuuria uusiin Kalevan Navetan inspiroiviin puitteisiin ja aivan kaupungin*

Syyskuussa LempiLempi esiintyi turvavälein istuvalle yleisölle

MA Rouf ehti konsertoimaan Kalevan Navetan Hugo-salissa vielä ennen koronarajoituksia maaliskuussa.

keskustan kupeeseen.” kertoo Taideyliopiston Sibelius-Akatemian Seinäjoen yksikön päällikkö Mika Virkkala.

Vaikka Taideyliopiston kevään konserttisuunnitelmat muuttuivat suuresti, on Hugo-salia silti pystytty käyttämään suhteellisen monipuolisesti. MA Rouf konsertoi salissa avajaisviikolla maaliskuussa, ja huhti-toukuussa sen toimivuus erilaisten striimattujen konserttien ja luentojen kuvauspaikkana havaittiin hyväksi. Syyskaudella palattiin lähikonsertteihin, joita jo muutamia onkin pidetty turvarajoitukset huomioiden.

Koska navetan seinien suojassa on muitakin kulttuuri- ja taidealan toimijoita, on yhteistyö luonnollista ja hedelmällistä kaikille osapuolille. Vaikka erilaiset taiteenalat ovat aikaisemminkin esiintyneet yhdessä, nyt niihin pyritään löytämään vahvempia toisiaan

Hugo-sali on osoittautunut myös oivaksi livestriimausten lähetyspaikaksi. Piia Kleemola-Välimäki aloitti Taideyliopiston Huhtikuun taide- ja tiedetiistait -sarjan soivalla luennolla.

tukevia toimintamalleja. Taiteen alat eivät vain esiinny rinnakkain vaan pikemminkin toistensa lomassa luoden uusia sisältöjä ja näkökulmia. Tänä vuonna tämän yhteistyön tiimoilta on tehty erilaisia kokeiluja ja haettu yhteisiä suuntaviivoja. Tämä työ jatkuu.

Arjesta tuli myös Taideyliopistolla hyvin erilaista kuin vuoden alussa osattiin kuvitellaan. Kaikki ei kuitenkaan mene aina niin

kuin suunnitellaan. Se, jos mikä, on koronapandemian myötä opittu. Muutos toi mukanaan myös uusia avauksia, ajattelumalleja ja toimintatapoja. Paluuta sellaiseen normaaliin, jonka vielä vuoden alussa tunsimme, tuskin enää on. Mutta tulossa on kuitenkin uutta, joka on ainakin yhtä hienoa kuin mennyt normaali, jos ei parempaakin.

Onlinekonsertti “The Otherlands Sessions” toteutettiin yhteistyössä Yle Pohjanmaan kanssa, ja se on vieläkin katsottavissa Yle Areenassa. Kokoonpanossa soittivat Esko Järvelä, Maija Pokela, Antti Järvelä ja Casey Driessen.

Virtuaalinen kotiseutu on jo täällä

Virtuaalinen kotiseutu -teos on avaus uudenlaiseen kotiseutututkimukseen ja kotiseudun käsitteen ymmärtämiseen maailmassa, jossa digitaalisuus on muuttanut toimintatapojamme ja synnyttää uusia kulttuurisia ilmiöitä. Tässä kirjassa ei puhuta paikalleen jähmettyneestä kotiseudusta pysäytyskuvana, ”jossa on kaikki ennallaan”. Puhutaan kotoisuuden muodostumisesta, erilaisuudesta, lähtöön, vuorovaikutukseen ja liikkuvuuteen valmiista elämänpöydästä.

Arkikokemuksen muuttuessa myös ihmisten käsitys omasta kotoisuudesta on saanut uusia sisältöjä. Internet on uusi kotoisuuden osa-alue. Monelle se on kuin yksi koti. Siellä kulutetaan vapaa-aikaa, tavataan ystäviä ja viihdytään. Se on myös työympäristö. Verkon foorumit ja sosiaalisen median palvelut ovat olemukseltaan virtuaalisia; ne eivät ole olemassa samalla tavoin kuin käsin kosketeltava elämysympäristö. Silti ne ovat elinpiirimme olennainen osa. Etenkin nuorille verkon palvelut ovat tärkeä osa elämää. Internetissä on tärkeitä paikkoja, siellä tapahtuu kiinnostavia asioita, ja siellä kulutetaan mielellään aikaa. Se on virtuaalinen kotiseutu.

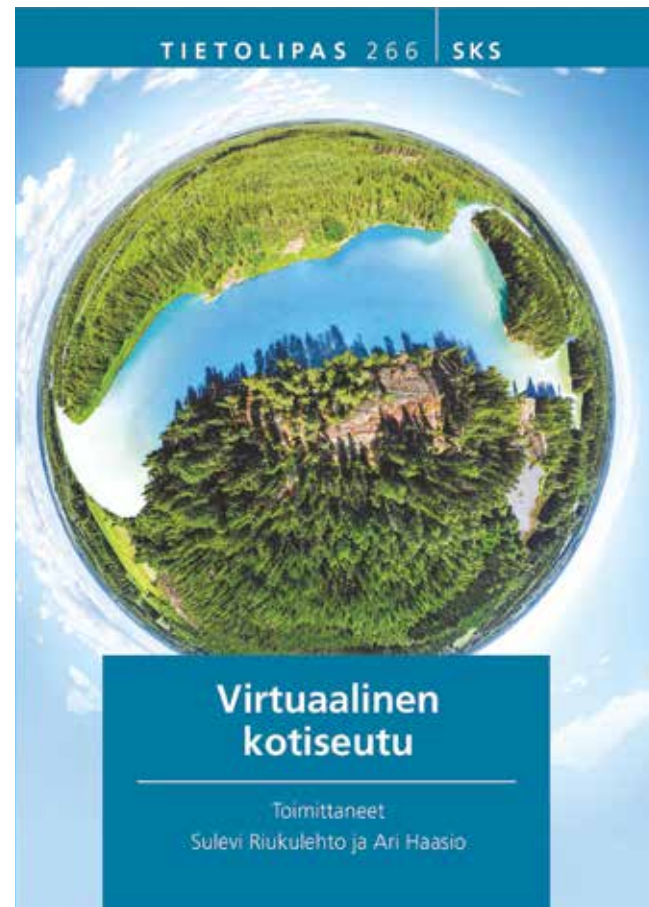
Virtuaalisesta kotiseudusta on tullut paikka, jossa tapaamme ystäviä, solmimme uusia ihmissuhteita ja ylläpidämme sosiaalisia verkostoja. Tämä kokemusmaailman muutos on lähtökohtana Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran uutuskirjassa *Virtuaalinen kotiseutu*, jossa yhdistyvät digitaalisen kulttuurin ja kokemuksellisen kotiseudun tutkimuksen näkökulmat. Miten kotiseutu menee ja vietään verkkoon? Miten kotoisuuden kokemus täydentyy ja syntyy verkossa?

Seinäjoen tiedeyhteisön voimannäyte

Virtuaalinen kotiseutu -kirja on oikeastaan Seinäjoen tiedeyhteisön voimannäyte. Sen

ovat ideoineet ja toimittaneet aluehistorian ja kulttuuriperinnön tutkimusjohtaja, dosentti ja ylimääräinen professori **Sulevi Riukulehto** Helsingin yliopiston Ruralia-instituutista ja kirjasto- ja tietopalvelualan yliopettaja, FT **Ari Haasio** Seinäjoen ammattikorkeakoulusta. Kirjoittajaryhmä koottiin Seinäjoen korkeakoulukonsortion luovien alojen ja hyvinvoinnin painoalaryhmässä.

Virtuaalisen kotiseudun kokemusta tarkastellaan ulkosuomalaisuuden ja monipaikkaisuuden, digitaalisten kartta-aineistojen, pelimaailmojen, äänimaisemien ja äänitearkistojen näkökulmista perinteistä yhdistys- ja museotoimintaa unohtamatta. Miten juuret näkyvät ulkosuomalaisten blogeissa tai ihmisten kaipaamisissa äänimaisemissa? Miten kotoisuus muodostuu tietokonepelissä ja arki sosiaalisesti vetäytyneiden virtuaalisessa pienessä maailmassa?

Virtuaalinen kotiseutu.

Sulevi Riukulehto ja Ari Haasio (toim.).

Tietolipas 265.

Suomalaisen Kirjallisuuden Seura 2020.

ISBN 978-952-222-975-5

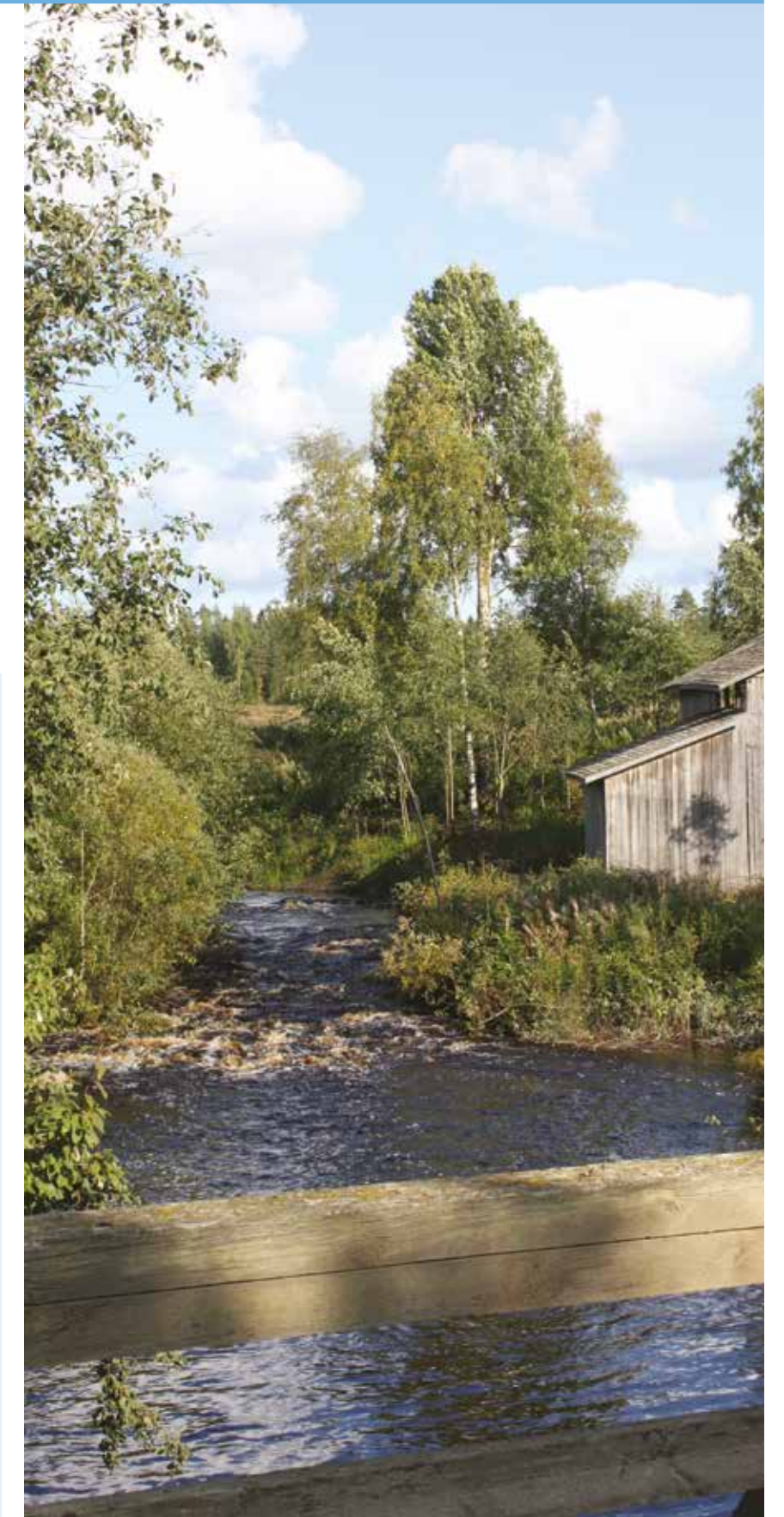
230 sivua, nidottu,
englanninkielinen esittelyluku

Riukulehto johtaa ajan, alueiden ja kulttuurin monitieteistä tutkimusryhmää Helsingin yliopiston Ruralia-instituutissa. Hän tutkii maaseudun ja alueiden ajallisuutta, kulttuuriperintöä ja historiatietoisuutta, usein kokemuksellisen kotiseututeorian viitekehyksessä.

Haasio on tutkimuksissaan keskittynyt internetin lieveilmiöihin ja verkossa tapahtuvaan tiedonhankintaan. Hän tutkii Tor-verkon rikollisuutta, sosiaalisesti vetäytyneiden henkilöiden informaatiokäyttämistä ja verkkokulttuurin eri muotoja.

Artikkelit:

- Sulevi Riukulehto: Kotiseutukokemus verkossa
- Matti Mäki ja Teppo Ylitalo: Nurmoo-Seura goes Facebook
- Magdalena Laine-Zamojska: Kotiseutumuseoiden virtuaaliset toteutukset ja mahdollisuudet
- Timo Suutari: Kotiseutu digitaalisella kartalla
- Heikki Uimonen: Kuunneltu, koettu ja muisteltu kotiseutu
- Ari Haasio: Sosiaalisesti vetäytyneet ja internetin pieni maailma
- Katja Rinne-Koski: Monipaikkainen ja digitaalinen kuntalaisuus
- Minna Zechner ja Tiina Hautamäki: Hyvinvointivaltio kotiseutuna ulkosuomalaisten blogeissa
- Ari Haasio ja Sulevi Riukulehto: Pelit virtuaalisena kotiseutuna

RAKKAUDELLE

Rakas työhuoneeni, minun ehti tulla sinua kovin ikävä. Itse asiassa en arvannutkaan, kuinka tärkeä minulle olet. Tarvittiin julman viruksen uhka erottamaan meidät, ennen kuin ymmärsin todellisen arvosi. Muistelin sinua kaiholla könnätessäni yksikseni kotini pienessä peräkammarissa, kaiken säälän ja sekamelskan keskellä.

Odotat minua aamuisin siivottuna. Kirkkaat valosi tuikkivat iloisen tervehdyksen. Sinä olet hyvin varustettu. Isoja pöytäpintoja, suuri näyttö, mukava tuoli. Ikkunastasi näkyvän laajan parkkipaikan ylle kaartuu avara taivas. Haluan mainita erikseen lattiasi keskellä jököttävän sähköpöydän. Ajatella, nappia painamalla voin päättää, teenkö työtä seisten vai istuen. Tästä ominaisuudesta on erityisen kiitollinen hiirikäteni, joka joutui kotitoimistossa kokemaan kovia. En kuunnellut sen viestejä. Olisi pitänyt. Käsi selvästi värisi onnesta silittäessään pöydän kiiltävää pintaa ensimmäisenä aamuna lähes viiden kuukauden eron jälkeen. Oli ilo seurata herkkää jälleennäkemistä.

Pieni hetki, nyt on pidettävä tauko kirjoittamisessa. Pyyhin pois muiston aiheuttamat liikutuksen kyyneleet.

Jatketaan.

Olen kiitollinen myös naapureillesi. Niissä tekee työtä minulle tärkeitä ja tarpeellisia lajitovereita. Heitäkin ehdin kaivata etäilyn aikana. Vaikka Teams-palavereissa onkin kiinnostavaa kurkistaa heidän koteihinsa (Ahaa, X:n pyykki kuivuu sisällä. Kiva tapetti Y:llä. Utelias koira Z:lla ja eläväinen lapsukainen Å:lla.), mikään ei voita ilman digitaalisia välineitä naamatusten tapahtuvaa kommunikointia.

Haluan kauttasi lähettää kiitokset myös kopiokoneelle ja pätkimättömälle nettiyhteydelle. Heitäkin kaipasin hetkittäin.

Lupaen, etten jatkossa nalkuta yli-innokkaasta ilmastoinnistasi. Enkä ovestasi, jota pitää nykäistä voimallisesti, ennen kuin se suostuu menemään kiinni. Ne ovat pikkuseikkoja siihen verrattuna, että saan aamuisin lähteä kotoa, kävellä kauniin reitin luoksesi ja viettää kanssasi työpäivän tunnit. Peräkammaria saa olla siinä käytössä, mihin se on osana kotiani tarkoitettukin. Hoidetaan me ammattilaiset työasiat yhdessä.

UCS on monessa mukana – avauksia jatkuvaan oppimiseen

Seinäjoen yliopistokeskuksessa jatkuvan oppimisen teemaa lähestytään jo monella rintamalla. Jatkuva oppiminen on se osa elinikäistä oppimista, jonka kukin viettää työelämässä. Tällä hetkellä työssä olevasta väestöstä suuren osan on koulutauduttava uudelleen työelämän ja osaamistarpeiden muuttuessa. Jatkuvalle oppimiseen on työkalu, jolla saa niskaotteen muutoksesta. Tämä koskee yksilöiden ohella myös organisaatioita.

Osaamisen kehittäminen on usein elinehto ja ainoa keino pärjätä kilpailussa. Siksi työnantajien kannattaa omalta kohdaltaan huolehtia henkilöstön ajantasaisesta osaamisesta ja osaamismyönteisestä työnantajamielikuvasta. Yliopistokeskuksessa on vireillä toimenpiteitä, joissa tarkastellaan osaamisen kehittämistä yhteistyössä organisaatioiden kanssa. Taideyliopiston ja Vaasan yliopiston TASO-hankkeessa kehitetään koulutuksen toteuttamista ja osaamisen hankkimista koulutautujien työpaikalla. Samoin jatkuvan oppimisen hengessä tarjotaan täydennyskoulutusta myös liiketoimintaosaamisen ja taidealojen yhteisessä LUOVIIIPA-hankkeessa (Luovan alan liiketoimintaosaaminen ja palvelumuotoilu). Vaasan yliopiston OSAANKO-hankkeessa osallistujille annetaan työkalut tulevaisuuden osaamisen ennakointiin ja osaamisen eteenpäin viemiseksi yrityksessä.

Koko seutu voittaa, jos koulutustasoa nostamalla lisätään kilpailukykyä ja tuottavuutta. Vaasan yliopisto, Kokkolan yliopistokeskus Chydenius, Seinäjoen ammattikorkeakoulu ja Seinäjoen yliopistokeskus ovat saaneet Opetus- ja kulttuuriministeriöltä rahoitusta alueen kuntien (erityisesti työllisyyden kuntakokeilut), korkeakoulujen, työhallinnon ja työ- ja elinkeinoelämän yhteistyöverkoston muodostamiseksi. Ok työmarkkinoilla –hankkeessa tavoitellaan mahdollisimman yhdenmukaista palvelua työnhakijoiden ja työtä tarjoavien näkökulmasta. Erityisesti tarkastellaan palvelupolkua havaitusta osaamistarpeesta soveltuvan osaamisen kehittämisen kautta työhön. Taustalla on tahto vaikuttaa

Vaasa-Kokkola-Seinäjäki -kaupunkikolmion kilpailukykyyn ja vetovoimaan osaamista ja osaamisen kohtaantoa parantamalla.

Jatkuvaa oppimista tapahtuu koko ajan ja kaikkialla. Tietojen ja taitojen päivittäminen sujuu oman työn ohessa, jos toimii oman alan verkostoissa, käy alan tapahtumissa ja seuraa alaan liittyvää kirjoittelua. Yhtenä ratkaisuna osaamisen päivittämiseen on opintomodulit, joiden kautta ihmiset voivat työn ohessa kehittää osaamistaan tietyn teeman ympärillä riippumatta koulutustaustastaan. Esimerkkejä ovat mm. Yliopistokeskuksen Soite-taitajan päivytyspaketti, Kestävän kehityksen

verkko-opintopaketti, ja Menesty työelämässä –opintopaketti.

Seinäjoen yliopistokeskuksella on tarjottavaa myös verkostoitumiseen ja tapahtumiin. Esimerkkinä mainittakoon, että Vaasan yliopisto ja Into toteuttavat joulukuussa 2020 yliopistokeskuksen tuella seminaarin, jonka kantavana teemana on työnantajamielikuva. Seminaari on jatkoa Seinäjoen alueella aiemmin toteutetuille hyvän johtamisen foorumille.

Tällä kertaa syvähaastattelijan pitkä koura ylsi Untamalan etätyöpisteeseen. Sieltä vastaajaksi löytyi yliopistokeskuksen palveluysikön monitoimimainen.

Mirja Björk
palveluassistentti,
Seinäjoen yliopisto-
keskuksen palveluysikkö

Kuka olet?

Olen ihminen, joka rakastaa luontoa ja luonnon ihmeitä.

Olet pitkän linjan yliopistolainen. Mikä yliopistomaailmassa kiehtoo?

Ajauin aikanaan sattumoisin töihin yliopistoon. Hyviä puolia on löytynyt runsaasti, esim. mahdollisuus kouluttautua työn ohessa.

Mitä tekisit, jos et tekisi, mitä teet?

Olisin varmaan kouluttautunut kirjastonhoitajaksi ja päätyneet töihin johonkin pienen paikkakunnan kirjastoon.

Miksi koira on ihmisen paras ystävä? Vai onko?

Ehdottomasti on! Jo konttausiässä opin rakastamaan erityisesti koiria. Vastaus kysymykseen miksi: Koiran pyyteeton rakkaus ja hyväksyntä ja kumppanuus.

Mitä hyvää Ylistarossa? Entä Sotkamossa?

Kuten Bertel Gripenberg runoissaan kuvaa, sykähdyttävintä ovat alkusyksyllä Pohjanmaan lakeudet, jossa smaragdinhoitoisina auringossa vilja lainehtii. Sotkamon luonto tuo taas vapauden tunteen runsaine havupuumetsineen ja järvineen ja sinisine vaarajonoineen. Sinänsä molemmat paikkakunnat ovat sopusuhtaisen pieniä ja kompakteja ja molemmista löytää kaiken mitä tarvitsee.

Tykkäät lukemisesta. Mitä suosittelisit meille luettavaksi juuri nyt?

Luen aika paljon myös dekkareita, voisin suositella Camilla Greben ja Paul Leander Engströmin kolmen dekkarin sarjaa.

Kotonasi kasvaa peltokanalintuja. Hautominen ja muu hoito taitaa olla tarkkaa puuhaa?

Kyllä kasvaa, fasaaneita ja peltopyyitä. Varsinkin peltopyyn kasvattaminen on hyvinkin vaativaa. Esim. kun peltopyy kuoriutuu, se on noin puolikkaan tulitikkuaakin kokoinen.

Kiitos kun vastasit kysymyksiin. Mitä teet seuraavaksi?

Lähden lämmittämään satavuotiasta puusaunaamme.

Teksti ja kuva Antti Kinnunen

Pilvien yläpuolelta

Ilman satelliitteja monikaan asia arkipäiväsämme ei sujuisi kuten nyt. Sääennusteiden luotettavuus kärsisi, ja montaa retkeilijää harmittaisi yllättäen noussut sadekehi. Penkkiurheilijat närkästyisivät, kun maajoukkueen pelien kerrankin sujuessa, jäisi Kansojen liigan pelit näkemättä reaaliajassa. Puhumattakaan meille tutuista paikannuksen sovelluksista.

Satelliiteista saatava data on monimuotoista. Itse keskityn kaukokartoituksen mahdollisuuksiin, missä monipuolista aineistoa kerätään maata kohti osoittavilla laitteilla, tarkkaillen maapalloa ja sen erilaisia ilmiöitä. Maapallosta pois päin osoittavat sensorit ovat oma lukunsa, ja liittyvät lähinnä avaruustutkimukseen.

Saatavilla oleva satelliittiaineisto perustuu aina sähkömagneettiseen säteilyyn. Havaintojen syntymiseen sensorissa tarvitaan aina myös säteilyn lähde, se voi olla ulkoinen kuten aurinko, jotain maassa, tai komponentti satelliitissa itsessään kuten tutka. Havainnot voidaan tehdä vain aallonpituuksilla, jotka kulkevat suurimmaksi osaksi ilmakehän lävitse. Iso muutos on se, että näitä havainnot on erittäin laajasti vapaasti saatavilla, esimerkiksi Euroopan Unionin Copernicus-ohjelman kautta.

Käyttökohteita näille havainnoille on laajasti eri aloilla, esimerkiksi maa- ja metsätaloudessa, turvallisuudessa ja puolustuksessa, ympäristön suojelussa, maankäytön suunnittelussa ja tutkimuksessa monella alalla. Mahdollisuuksien kirjo ja ilmaiseksi saatavilla oleva havaintoaineisto tarjoavat houkuttelevan kentän erilaisille kaupallistamiskokeiluille ja uusille yrityksille.

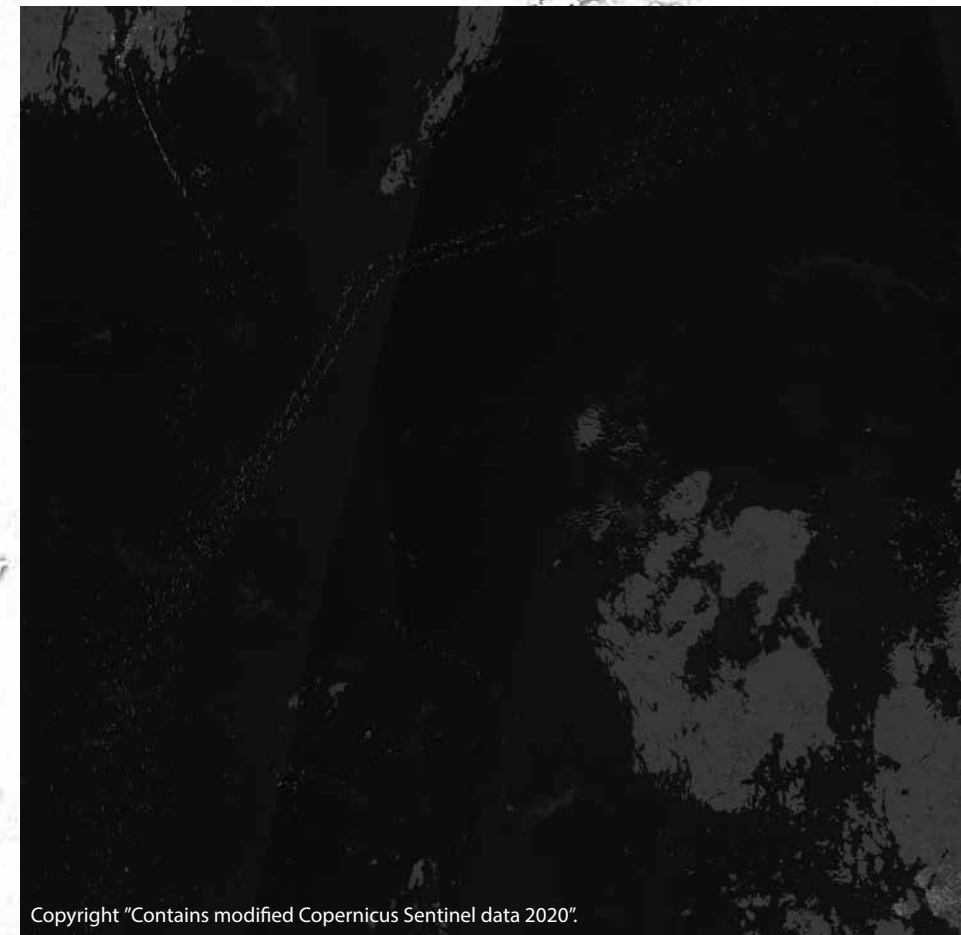
Samaan aikaan myös konenäön osalta on tapahtunut mullistus. Yhä enemmän laskekapasiteettia on saatavilla halvemmalla, se kulkee mukana joka taskussa vieläpä integroidun kameran kanssa. Iso osa kehittyneistä algoritmeista on saatavilla ja käytettävissä valmiissa kirjastoissa. Google Lens on hyvä esimerkki siitä, mitä voidaan saada aikaiseksi yhdistämällä useita näitä algoritmeja. Jotta lopputuloksesi saadaan reaaliajassa oikeassa maailmassa sijaitsevia tekstejä kännykän ka-

meran avulla kääntävä sovellus, tarvitaan mm. asennontunnistuksen, asennonmuutoksen sekä kohteen tunnistuksen algoritmeja sekä valmiiksi koulutettuja neuroverkkoja.

Omassa väitöstutkimuksessani paneudun näiden kahden alueen liitoskohtaan, ja siihen minkälaisia mahdollisuuksia konenäön algoritmien hyödyntämisessä on satelliittiaineiston osalta, ottaen huomioon näiden erityispiirteet. Tämä voisi tarjota uusia käyttökohteita historialliselle datalle tai mahdollistaa uusia mielenkiintoisia sovelluksia, jos esimerkiksi erilaisia häiriöitä voidaan kompensoida tarkemmalla kuvasarjojen kohdentamisella, tai superresoluutioalgoritmeilla voidaan saada luotettavasti olemassa olevista havainnoista lisäinformaatiota. Mielenkiintoisia aikoja!

ANTTI KINNUNEN

työskentelee projektitutkijana Vaasan yliopiston Digital Economy -tutkimustalustalla, tällä hetkellä Kvarken Space Economy -hankkeessa. Antin työpiste on Seinäjoen yliopistokeskuksessa, Vaasan yliopiston tiloissa Framilla."

Copyright "Contains modified Copernicus Sentinel data 2020".

Laatimani tutkakuvakooste 6 vuoden kesäisestä vesiliikenteestä Merenkurkussa. Aluksien ryhmittäytymien välille selvästi havaittavissa.

Teksti ja kuvat Markku Hänninen

New Knowledge Interface

Valtakunnallisen tutkimuksen ja koulutuksen visio 2030:ssä on tavoitteeksi otettu tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoiminnan merkittävä laajentaminen Suomessa. Samaan aikaan kansallisessa innovaatiopolitiikassa on omaksuttu tavoite modernien innovaatio-ekosysteemien rakentamisesta ja kehittämisestä turvaamaan elinkeinoelämän uudistumista ja kilpailukykyä.

Etelä-Pohjanmaa liittyy kansalliseen innovaatiopolitiikkaan ja -ekosysteemikehittämiseen monin tavoin. Seinäjoen kaupunki valmistele tällä hetkellä Työ- ja elinkeinoministeriön kanssa ekosysteemisopimusta, jossa kohdennetaan TKI-rahoitusta globaalisti kilpailukykyisten ekosysteemien vahvistamiseksi. Ekosysteemisopimukset solmitaan pääkaupunkiseudun sekä muiden yliopistokaupunkien ja yliopistokeskuskaupunkien kanssa. Lisäksi Etelä-Pohjanmaan maakuntaliitto valmistele uusia maakuntatason suunnitelmia ja rahoitusohjelmia, joiden tuleviin sisältöihin alueellinen erikoistuminen ja innovaatioverkostot liittyvät.

Myös Seinäjoen yliopistokeskus on liittynyt mukaan kansalliseen ekosysteemikehittämiseen. Elokuussa alkaneen New Knowledge Interface -projektin tavoitteena on rakentaa Etelä-Pohjanmaalle kansainvälisesti merkittävä ekosysteemi-kokonaisuus, jonka kautta alue yhdistyy kiinteämmin kansallisiin ja kansainvälisiin kasvualueisiin. Projektissa kehitettäviä ekosysteemejä ovat kestävä ruokajärjestelmä, digitaalinen valmistus, terveyden edistäminen ja kasvuyrittäjyys. Projekti edistää näiden neljän ekosysteemin yhteistoimintaa, pilotointia ja kokeilukulttuuria sekä uutta arvонуontia. Projekti on Tampereen yliopiston ja Seinäjoen ammattikorkeakoulun yhteinen. Seinäjoen yliopistokeskuksen kautta työssä ovat mukana myös Helsingin, Vaasan ja Turun yliopistot sekä Taideyliopisto. Projektin toimenpiteet jakaantuvat innovaatioekosysteemien strategia sekä korkeakouluyhteisön ja opiskelijoiden vuorovaikutuksen lisääminen innovaatioekosysteemeissä -työpaketteihin. Strategian luomisessa pyritään lisäämään ymmärrystä innovaatioekosysteemien tilanteesta ja synnyttämään näkymä ja polku tulevalle ekosysteemikehittämiselle. Toisen työpaketin keskiössä ovat ekosysteemien TKI-palveluiden saatavuuden parantaminen ja uusien digitaalisten yhdyspintojen testaaminen sekä oppilaitososuuskunnan toimintamallin kehittäminen. Koronatilanteessa painottuu innovoinnin edistäminen digitaalisia välineitä kehittämällä ja käyttämällä.

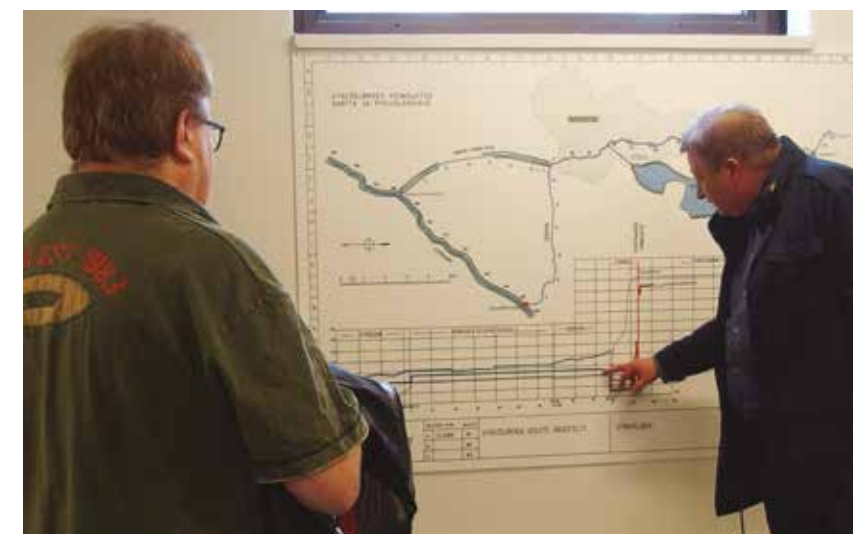
Seinäjoen yliopistokeskuksen ammattikorkeakouluun on palkattu vastuhenkilöt koordinoimaan ja toteuttamaan projektin toimenpiteet. Projektin toimenpiteisiin pyydetään mukaan korkeakoulujen yhteiset osaamisen painoalaryhmät, korkeakoulujen muut asiantuntijat, julkisen hallinnon toimijat, opiskelijat sekä yritykset. Projekti toteutetaan ajanjaksolla 1.8.2020-31.7.2022 ja projektin kokonaiskustannukset ovat 376 000 euroa. Projektin rahoittajina ovat toteuttajien lisäksi Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR), Pirkanmaan-/Etelä-Pohjanmaan liitto, Seinäjoen kaupunki ja Etelä-Pohjanmaan korkeakoulusäätiö.

Lisätietoja:

Projektipäällikkö Markku Hänninen, 050 3182 343, markku.hanninen(at)tuni.fi,

Tampereen yliopisto, Seinäjoen yliopistokeskus

Seinäjokiset ovat saattaneet miettiä, mistä vesi pääsee Kyrkösjärvestä pois, sillä mitään Kyrönjokea kohti laskevaa jokea tai puroa ei maastossa tai edes kartalla näy. Mysteeriä lähti selvittämään Seinäjoen yliopistokeskuksen ja ammattikorkeakoulun yhteinen Älykkäät teknologiat -painoalaryhmä. Kunnon tutustumismatkan tapaan tälläkin reissulla oli jonkun verran hävikkiä. Perille Kyrkösjärven vesivoimalaitokselle pääsi neljä sinnikkäintä ryhmän jäsentä.

Teksti ja kuvat Nina Harjunpää

Siellä, missä vesi muuttuu sähköksi

Vesivoimalaitos? Toden totta, Kyrkösjärven patopenkassa, aivan keskussairaalan takana sijaitseva, ruskea tiilirakennus on voimalaitos. Isäntämme Tapio Pesu Seinäjoen Energia Oy:stä avasi oven maan pinnalla oleviin, varsin vaatimattoman kokoiisiin tiloihin. Seinillä olevat vesistökartat ja kaaviot voimalaitoksen toiminnasta sekä ei-insinöörillekin ymmärrettävä esittely selvittivät, missä oikein olimme. Ja että turbiinihalli oli vielä asia aivan erikseen. Sinne!

Mennään maan alle

Huoneen takaseinästä löytyi nappula, jota painamalla avautui ovi uuteen ulottuvuuteen. No hyvä on, ovi avautui aivan tavalliseen hissiin, mutta pieni draamatiikka lisää aina jutun

jännittävyttä. Ryhmä kyytiin ja kohti uusia seikkailuja. Reilun 40 metrin syvyydessä ylältä kooallaan korkea ja kaikua turbiinihalli. Taisi olla onni, ettei voimalaitos ollut vierailupäivänämme käynnissä. Pelkkä ihmisäänien kaiku sai jo korvat soimaan.

Vesivoimalaitoksen teho megawatteina saadaan nyrkkisäänöllä likipitään, kun kerrotaan putouskorkeus virtaumalla ja jaetaan se sadalla. Kyrkösjärvellä virtauma on 21 m/s ja putouskorkeus 42 metriä. Laitoksen maksimiteho on 7,5 MW. Vuotuisesta vesimäärästä riippuen se tuottaa sähköenergiaa noin 15–20 GWh. Se vastaa noin tuhannen sähkölämmitteisen omakotitalon vuosittaista sähkön käyttötarvetta.

Kolmen käytön tekojärvi

Kyrkösjärvellä on kolme käyttötarkoitusta: tulvasuojelu, sähkövoiman tuottaminen ja virkistyskäyttö. Niiden kanssa tasapainoillaan koko ajan. Sähköä tuottaessa on otettava vielä huomioon sähkön kulloinenkin hinta. Melkoista optimointia luonnon- ja markkinavoimien kesken.

Entä alussa esitetty kysymys, mihin vesi Kyrkösjärvestä laskee? Vesi putoaa järvestä 42 metriä, pyörähtää turbiinin läpi ja jatkaa maan alla poistoputkea pitkin kohti Seinäjokea, johon se laskee noin kilometrin päässä, Myllypuiston kohdalla.

Mikä painoalaryhmä?

Seinäjoen yliopistokeskuksella ja Seinäjoen ammattikorkeakoululla on neljä yhdessä määriteltyä tutkimuksen painoalaa. Samat alan löytyvät monista maakunnan kehittämissuunnitelmista.

1. Hyvinvointi ja luovuus
2. Kestävät ruokaratkaisut
3. Yrittäjyys ja kasvu
4. Älykkäät teknologiat

Kunkin painoalan tutkijat ja kehittäjät kokoontuvat tasaisin väliajoin. Ryhmien koot ja työtavat vaihtelevat. Tärkeintä on jakaa tietoa ja oppia tuntemaan oman alan ihmisiä yli organisaatioarajojen. Tavoitteena on yhteistyön lisääminen ja syventäminen.

Seinäjoen yliopistokeskus rahoittaa vuonna 2020 neljän uuden tutkijatohtorin palkkausta Etelä-Pohjanmaalla. Tavoitteena on vahvistaa Epanet-tutkimusryhmiä tarjoamalla tukea tutkijatohtorille tutkimusuran käynnistämiseen Seinäjoella. Tehtävät sijoittuvat yliopistoittain eri tieteenaloille. Tukipaketti sisältää puolen vuoden palkan sekä matkakuluja. Aika on tarkoitettu käyttäen mm. uusien tutkimusten valmisteluun sekä niihin tarvittavien verkostojen kokoamiseen.

Tutkijatohtoreita Seinäjoen yliopistokeskuksessa

Helsingin yliopisto Ruralia-instituutti, maatalous-metsä- tieteen tohtori Anne Matilainen

Annen tutkimus liittyy metsänomistajuuteen ja luonnonvaroja kohtaan koettuun psykologiseen omistajuuteen. Erityisesti tarkoituksena on pohtia sitä, millainen rooli psykologisella omistajuudella on luonnonvaroihin liittyvissä konfliktitilanteissa, miten sitä voidaan mitata ja voidaanko siihen vaikuttaa erilaisen sidosryhmäyön kautta. Kiinnostuksen kohteena on myös laillisen ja psykologisen omistajuuden riippumattomuus toisistaan. Yhteistyötä teeman suhteen tehdään ja sitä kehitetään edelleen kansainvälisen psykologisen omistajuuden tutkijaverkoston kanssa.

joita testaan Kalevan Navetassa vuodenvaihteeseen molemmiin puoliin. Niiden avulla hän esittelee tutkimustyötään erilaisten taiteellisten produktioiden kautta. Antti tunnetaan kansainvälistä uraa tekevästä muusikkona, joka yhdistää vetoavalla tavalla elektroa ja pelimannimusiikkia. Antti on ollut mukana myös Global Music Match -verkostoitumishankkeessa, jossa on mukana 96 artistia 14 eri maasta. Mukana on myös eri maiden vientitoimistoja ja muita sidosryhmiä. Hankkeen tavoitteena on nostaa eri maista mukaan valittujen artistien profiilia ja näkyvyyttä kansainvälisillä musiikkimarkkinoilla ja sosiaalisessa mediassa.

Vaasan yliopisto, kauppatieteiden tohtori Paula Linna

Paula tutkii kasvuyrittäjyyttä ja erityisesti siitä, miten yritykset luovat kestäväan kehityksen pohjautuvaa uutta liiketoimintaa ja millaisia kasvustrategioita yritykset valitsevat. Lisäksi häntä kiinnostaa, miten nämä yritykset kansainvälistyvät ja skaalaavat liiketoimintaansa kehittyvien markkinoiden kontekstissa. Paula on mukana myös TKI Grow -hankkeessa, jossa tuotetaan uutta tietoa erilaisten kasvupalveluiden tarpeesta maakunnassa. Yhtenä kohderyhmänä

ovat kasvuhaluiset yritykset, joiden kasvuedellytyksiä kehitetään esimerkiksi tarjoamalla strategiatyökaluja. Paula on kiinnostunut kuulemaan eteläpohjalaisten yritysten kasvu- ja innovaatiotarpeista ja niiden pohjalta luomaan yhteisiä hankkeita esimerkiksi uusien innovaatioiden kehittämiseen ja kaupallistamiseen, kansainvälistymiseen ja kasvustrategian jalkauttamiseen. Paula myös opettaa Vaasan yliopiston kansainvälisessä *Strategic Business Development* -maisteriohjelmassa. Hän muistuttaa opiskelijoiden olevan innokkaita tekemään projektitoihinsa ja oppinnyhteisiinsä liittyvää yhteistyötä yritysten kanssa.

Tampereen yliopisto, lääketieteen tohtori Antti Mustonen

Antin työ laajentaa Seinäjoella tehtävää päihdelääketieteen tutkimustyötä, jota professorit Mauri Aalto ja Onni Niemelä ovat tehneet täällä jo pitkään. Antin tutkimustyö on rekisteritutkimusta, joka keskittyy Pohjois-Suomen syntymäkohorttiaineistoihin. Pääasiallisesti Antti tutkii nuorten päihdeiden käytön yhteyttä psykiatriseen sairastavuuteen sekä aikuisten alkoholin ja bentsodiatsepiinien yhteiskäytön vaikutusta laaja-alaisesti ennusteeseen. Lisäksi hän osallistuu tutkimusryhmissään edellä mainittuja teemoja sivuaviin hankkeisiin.

Taideyliopiston Sibeliuksen Akatemia, musiikin tohtori Antti Paalanen

Antti aloitti tehtävässä huhtikuussa mystisellä metsä-live-konsertilla, joka striimattiin suorana Yle Areenaan lumisen metsän syleilystä hänen kotikaupungistaan Kokkolasta. Antti pyrkii tekemään kokeellisia performansseja ja luomaan uudenlaisia esiintymiskonsepteja,

Helpompaa kuljetusten optimointia

Seinäjokelaisen Jussi Raskun väitöskirjan keskiössä ovat älykkäät tietojärjestelmät mahdollistavat tehokkaamman logistiikan ohjauksen ja suunnittelun. Tyypillisiä tietokoneilla suunniteltavia kuljetustehtäviä ovat postinjakelu, paketti- ja koulukuljetukset, kotihoitajien toiminnanohjaus sekä jätehuollon järjestäminen. Näihin tehtäviin algoritmeilla optimoidut kuljetusreitit ovat tyypillisesti 5-20 prosenttia käsin suunniteltuja parempia.

Tutkijat ja optimointijärjestelmien toimittajat joutuvat kuitenkin jatkuvasti tasapainoilemaan yleiskäyttöisyyden ja erilliskäytöisyyden välillä. Yleiskäyttöiset ratkaisut ovat joustavampia, mutta usein suorituskyvyltään heikompia. Erilliskäyttöiset taas sopivat paremmin kohteena olevaan käyttötarkoitukseen, mutta niiden kehittäminen, ylläpito, räätälöinti ja käytön tuki on erittäin kallista. Raskun väitöstutkimuksen keskeisenä tavoitteena oli metaoptimoinnilla, eli algoritmeja ja ohjelmistoa optimoimalla, tehdä viimeisimmän tutkimustiedon hyödyntämisestä helpompaa ja halvempaa. Optimointialgoritmin suorituskyky riippuu siitä, millaista tehtävää sillä yritetään ratkaista ja miten sen parametrit on asetettu. Oikean algoritmin valinta ja sen parametrien asettaminen voidaankin nähdä erillisenä (meta) optimointitehtävänä, jossa algoritmien suorituskykyä pyritään parantamaan hyödyntämällä koneoppimista.

Väitöstutkimuksen ansiosta ajojärjestelijöiden käyttöön voidaan saada entistä tehokkaampia työkaluja. Metaoptimoinnilla voidaan varmistua siitä, että käytettävissä on aina sopiva ja oikein viritetty kuljetusten optimointialgoritmi. Koneoppiminen myös mahdollistaa kerättyjen tietomassojen hyödyntämisen, mikä tekee kuljetusten optimointiohjelmista helpompia käyttää ja halvempia räätälöidä eri käyttötarkoituksiin.

Jussi Raskun Jyväskylän yliopistolla 1.11.2019 järjestetyssä väitöstilaisuudessa tarkastettu väitöskirja tutki kuljetusten optimointijärjestelmien käyttöönoton automatisointia. Väitöskirja liittyy operaatiotutkimuksen tieteenalaan, joka tarjoaa algoritmeja ja matemaattisia malleja liikkeenjohdon, teollisuuden ja julkisen hallinnon päätöksenteon tueksi.

Rasku, J. (2019). *Toward Automatic Customization of Vehicle Routing Systems*. JYU dissertations 113. University of Jyväskylä. <https://jyx.jyu.fi/handle/123456789/65790>

VÄITTELIJÄN TIEDOT:

Jussi Rasku syntyi 1979 Nurmossa. Hän valmistui tietotekniikan diplomiksi 2010 Tampereen teknilliseltä yliopistolta. Ennen väitöstutkimuksen aloittamista hän työskenteli teknologia- ja ohjelmistoalalla. Vahva ohjelmisto-osaaminen ja kokemus teollisuudesta oli tärkeää väitöskirjan tutkimusaiheiden tunnistamisessa. Väitöstutkimus aloitettiin 2011 Jyväskylässä ja samana kesänä tehty tutkijavierailu Wienin teknilliseen yliopistoon antoi sille hyvän perustan. Vuodesta 2012 Rasku on tehnyt väitöskirjaansa Seinäjoen yliopistokeskuksen tutkijahotellista käsin. Rasku kehittää tällä hetkellä Aistico Oy:n toimitusjohtajana mm. älykotien tekoälyteknologiaa.

Teksti ja kuva Nina Harjunpää

Sittenkin Tietoprovinsi

Tietoprovinsi oli tarkoitus järjestää keväällä 2020 Kurikassa Maaseutuparlamentin yhteydessä. Mutta korona muutti tämän, kuten monen muunkin suunnitelman. Päätimme kokeilla virtuaalista Tietoprovinsiä. Lähetimme ohjelmaa Seinäjoen ammattikorkeakoulun YouTube-kanavan kautta marraskuun keskiviikkoina. Tallenteet olivat katsottavissa myös suoran esityksen jälkeen.

Jari Kolehmainen, Sulevi Riukulehto ja Ari Haasio valmistautuvat suoraan lähetykseen. Aiheena on virtuaalinen kotiseutu.

PUHEENVUORO Teksti ja kuva Nina Harjunpää

Puheenvuoroja Epanetista

On töitä, ja sitten on oikein mukavia töitä. Minulle erityisen mieluinen tehtävä on toimittaa Ilkka-Pohjalaisessa viikoittain julkaistavat Epanet-puheenvuorot.

Epanet täytti 20 vuotta ja Seinäjoen yliopistokeskus 15 vuotta vuonna 2019. Päätimme juhlistaa sitä artikkelisarjalla maakuntalehti Ilkassa. Ottaessamme kesäkuussa 2019 yhteyttä Ilkan päätoimittaja Satu Takalaan emme osanneet aavistaa, kuinka ideallemme kävisi. Miten lehti suhtautuisi, saisimmeko kirjoittajia. Nyt tiedämme, että hyvin suhtautui. Innokkaita kirjoittajiaakin on riittänyt. Jopa niin, että alun perin syksyn 2019 kestäväksi kampanjaksi suunniteltu idea on muuttunut säännölliseksi osaksi viestintäämme. Painetun lehden lisäksi Puheenvuorot julkaistaan digilehdessä ja Etelä-Pohjanmaan korkeakoulu yhdistyksen Epkytellen-blogissa.

Ensimmäinen Puheenvuoro ilmestyi 16.9.2019. Sen jälkeen niitä on julkaistu ensin Ilkassa ja helmikuusta 2020 lähtien Ilkka-Pohjalaisessa joka viikko. Ensimmäisen kauden viimeinen Puheenvuoro julkaistiin 6.7.2020. Kesätuon jälkeen Puheenvuoroja-sarjan toinen kausi aloitettiin elokuussa 2020.

Kaikilla puheenvuorojen kirjoittajilla on jokin kytkeä Epanet-verkoston ja Seinäjoen yliopistokeskukseen. Mukana on Etelä-Pohjanmaan korkeakoulu yhdistyksen ja Seinäjoen yliopistokeskuksen palveluksikon työntekijöitä, tutkimusryhmien johtajia ja tutkijoita sekä tutkijahotellissa jatko-opintojaan tekeviä tai tehneitä henkilöitä.

Puheenvuorojen aihekirjo on laaja: tekniikkaa, taloutta, aluekehitystä, hyvinvointia, oppimista, ruokaa, puuta ja muita Epanet-verkoston jäsenille tuttuja aiheita.

Tutkimukseen perustuvaa tietoa tarvitaan erityisen paljon nyt, maailmassa, jota myös valheen jälkeiseksi sanotaan. Populismi, kirkuvat lööpöt ja sosiaalisen median herjaukskampanjat vaativat vastapainokseen asiallista tietoa ja keskusteluja. Omien ajatusten ja mielipiteiden julkaiseminen on aina jännittävää. Se on myös hyvin palkitsevaa. Olemme saaneet hyvää palautetta.

HENKILÖUUTISIA

ELINA KONTU

Dosentti, FT, KL Elina Kontu aloitti työnsä Tampereen yliopistossa psykologian Epanet-professorina 1.1.2020. Hän johtaa autismikirjon ja kehitysvammapsykologian tutkimusryhmää Yhteiskuntatieteellisessä tiedekunnassa Tampereen yliopistossa. Aiemmin hän on työskennellyt Helsingin yliopistossa koulutusohjelman johtajana ja erityispedagogiikan yliopistonlehtorina sekä tutkimusjohtajana Kasvatustieteellisessä tiedekunnassa. Lisäksi hän on toiminut musiikki- ja psykoterapeuttina ja erityis- ja varhaiskasvatuksen opettajana Raumalla ja Eurajoella.

SAMI SILÉN

TeM Sami Silén, aloitti jatko-opiskelijana Turun Yliopistossa 1.1.2020. Silén on aiemmin toiminut musiikin ja äänisuunnittelun asiantuntijana Taideyliopiston, Turun Yliopiston ja Tampereen Yliopiston tutkimushankkeissa. Työssään Silén käsittelee musiikin ja äänen vaikutusta mikrobeihin. Tieteen ja taiteen yhdistelmänä toteutettavan tutkimuksen sovelluskohteena on ruokaan ja ruokailutilanteisiin liittyvän hyvinvoinnin, moniaistisuuden ja elämyksellisuuden kehittäminen. Suorituspaikkana on Funktionaalisten elintarvikkeiden kehittämisskeskus FFF. Työn ohjaajina toimivat professorit Anu Hopia ja Mari Sandell.

NORA LOGRÉN

Filosofian maisteri Nora Logrén aloitti elokuun alussa projektitutkijana Turun yliopiston Funktionaalisten elintarvikkeiden kehittämisskeskuksessa. Logrén on aikaisemmin työskennellyt elintarvikkeiden laadunvalvonnassa ja tuotekehityksessä. Nykyisessä tehtävässä Logrén toimii aistinvaraisista profiileista ja kuluttajatestauksista vastaavana tutkijana Seinäjoen yliopistokeskuksen Turun yliopiston tutkimusryhmässä.

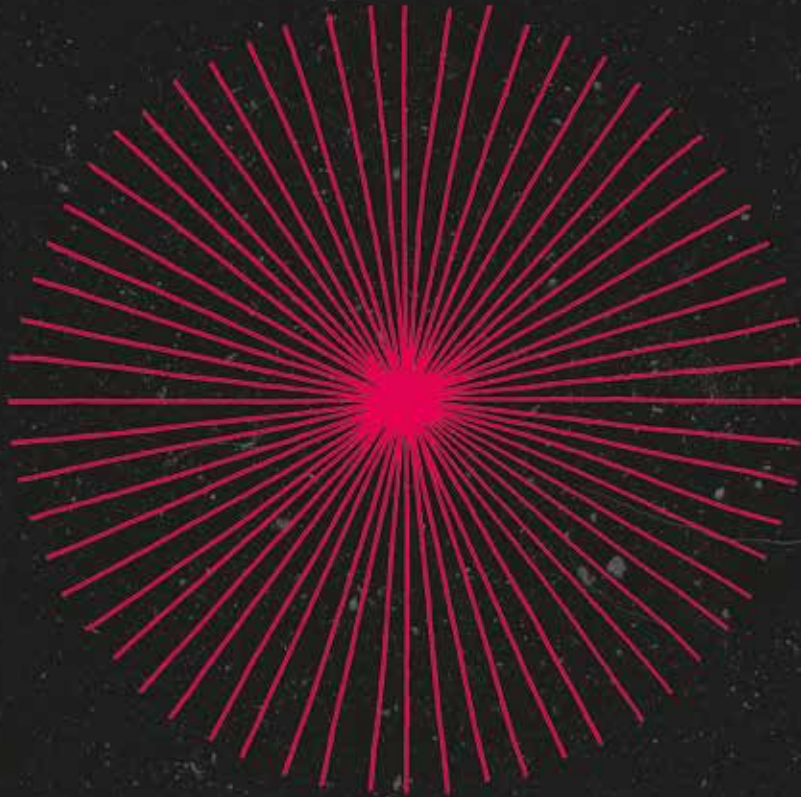
MARI KEKOLA

Mari Kekola (FM, HM) aloitti Seinäjoen yliopistokeskuksessa asiantuntijan tehtävässä elokuussa alueena koulutus ja yhteiskunnallinen vuorovaikutus. Marin tehtävä keskittyy yliopistokeskuksessa yliopistoyhteistyön edistämiseen sekä jatkuvan oppimisen palveluiden edelleen kehittämiseen ja laajentamiseen. Tarkoituksena on myös käynnistää kansainvälistä yhteistyötä osaksi jatkuvan oppimisen palveluita.

Mari on koulutukseltaan filosofian maisteri taiteiden tutkimuksen alalta sekä myöhemmin työuran kiinnittyttyä korkeakouluhallinnon kentälle, Mari koulututtui Tampereen yliopistossa hallintotieteiden maisteriksi Korkeakouluhallinnon ja johtamisen maisteriohjelmassa.

Mari on työskennellyt aikaisemmin Aalto-yliopiston Taiteiden ja suunnittelun korkeakoulun oppimispalveluissa suunnittelijana ja tiiminvetäjänä sekä Sibelius-Akatemiassa opintohallinnollisissa tehtävissä.

MUSIIKIN AMMATTILAISTAPAHTUMA JA TALVIFESTIVAALI

MARS

Rytmikorjaamo, Seinäjoki

11.-12.2.

marsfestivaali.fi

2021